

Forfatter: Blicher, Steen Steensen

Titel: Udrag fra E Bindstouw (DK) (paralleltekst med Rigsmålgengivelse)

Citation: Blicher, Steen Steensen: "Noveller", i Blicher, Steen Steensen: *Noveller*, udg. af Esther Kielberg ; Henrik Ljungberg , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1991, s. 266. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-blic03val-shoot-idm140515387165984/facsimile.pdf> (tilgået 06. maj 2024)

Anvendt udgave: Noveller

lissom de wa gawn te Saa bløw han ilworrn, aa saah: «Da skal A indda sie om A ka bethaahl den Skitting aa en Konng de hæh Støk Arbed.» Dæhmæ tow han en Yws, aa stak bag nier ve hans Nakh, mæl hans Innetrøij aa hans Ullenskjøt, aa gik ued. Men e Slaw war begynt, aa de uet ett lænng, fa Swenhs Folk bløw spilet ad aa faadrøwren. Han maat jow aasse sjæl remm, aa kam faahren aaljenn po hans Hæjst dæh faabi, hwor e Buen stod aa soe po e Slaw. Men saa støwted hans Hæjst. Finneren war atte ham et Stød tebaahg. Han rowwet te e Mand: «Hæel mæl! Hæel mæl om Do veed et Stej.» «A ska hæhl Dæ soen» saa e Buen, ste di Uvenner ett ska finn Dæ løwwen.» Mæ de samm hog han e Konng met i hans Pann mæ e Yws, te han fül stjen-døe øwwerenn.

Da hans Muedstanner, Konng Wolmer, kom te aa fanh ham, lo han ham johr po de sam Stej, aa byg den kon Kjerck øwwer ham.

Ætte hans Døe haa di aalti kal ham Swen Graah, faade te han om-karn dæhr. – Men øwwenpo de hæhr ve vi no ha en Vihs aasse om Krie, som jen aa mi gue Venner – ja de er ett længer end tow Oer sin han døh – han haa sjæl dejet:

Den Tie A war en bette Kaal, aa gik aa utted Foer,
A fek mi Fesh aa Klejemon i Muoten Jensens Goer.
Aaw Naahd aa Barremhjatchied de fek isinn aa ta mæ,
Da mi Faarællr wa falln mæ fræ aa ingen Amr vil ha mæ.

Die war A ejen marne Oer – had retten gue Daww;
Lid ingen Nø i nowen Maad – faa de wa Synd aa klaww.
Bøn had di ingen flier end mæ aa saa djær ejen Dærtter –
Di tintt wal aasse, som de gik, te dæ kam ingen ætter.

Aa mæ aa Muotens Sessel som Søsken wust vi aap.
Dæ war ek jen uen Bloddrohv i hinne hiele Kraap.
Vi wa som jät, hwa jen den vill, de vill den Annen aalti;
Vi wa tesammen fost aa sist, i Mark aa ve wo Maalti.